

NAHUM

EEN VERKLARING MET PRAKTISCHE OPMERKINGEN VAN HET BOEK VAN DEN PROFEET NAHUM.

De naam van dezen profeet betekent Trooster; want het was een last, aan alle profetie gegeven: Troost, troost Mijn volk; en ook deze profeet, hoewel hij geheel opgaat in de voorspelling van de verwoesting van Ninevé, die vol verschrikking is voor de Assyriërs, is zelfs daarin een trooster voor de tien stammen van Israël's, die nu waarschijnlijk kort geleden gevankelijk naar Assyrië waren gevoerd. Het is zeer onzeker in welken tijd hij leefde en profeteerde, maar het is hoogst waarschijnlijk, dat hij in den tijd van Hizkia leefde, en tegen Ninevé profeteerde, na de gevankelijke wegvoering van Israël door den koning van Assyrië, die plaats had in het negende jaar van Hizkia, en voor Sanheribs inval in Juda in het veertiende jaar van Hizkia, want op dien aanval en zijne mislukking heeft het eerste hoofdstuk, naar men onderstelt, betrekking; en het is waarschijnlijk, dat zij kort daarvoor uitgesproken werd tot bemoediging van Gods volk in dien tijd van vertreding en benauwdheid. Het is ene gissing van den geleerden Huetius, dat de twee andere hoofdstukken van dit boek enige jaren later door Nahum geschreven zijn, misschien onder de regering van Manasse, en in dien tijd plaatsen de Joodse tijdtafels hem, iets dichter bij den tijd, dat Ninevé veroverd werd, en het Assyrische rijk door Cyaxares en Nebukadnezar vernietigd, enigen tijd voor de eerste gevankelijke wegvoering van Juda. Het is waarschijnlijk, dat Nahum mondeling vele dingen betreffende Israël en Juda profeteerde, zoals zeker is, dat Jona deed, 2 Koningen 14:25, hoewel wij van geen van beiden enig geschrift hebben behalve wat op Ninevé betrekking heeft, waarvan wij, hoewel het ene grote en oude stad was, toch waarschijnlijk nimmer iets in de Heilige Schrift gelezen zouden hebben, als het Israël Gods er geen belang bij had gehad.

HOOFDSTUK 1

1 De last van Nineve. Het boek des gezichts van Nahum, den Elkosiet.

2 Een ijverig God en een wreker is de HEERE, een wreker is de HEERE, en zeer grimmig; een wreker is de HEERE aan Zijn wederpartijders, en Hij behoudt den toorn Zijn vijanden.

3 De HEERE is lankmoedig, doch van grote kracht, en Hij houdt den schuldige geenszins onschuldig. Des HEEREN weg is in wervelwind, en in storm, en de wolken zijn het stof Zijner voeten.

4 Hij scheldt de zee, en maakt ze droog, en Hij verdroogt alle rivieren; Basan en Karmel kwelen, ook kweelt de bloem van Libanon.

5 De bergen beven voor Hem, en de heuvelen versmelten; en de aarde licht zich op voor Zijn aangezicht, en de wereld, en allen, die daarin wonen.

6 Wie zal voor Zijn gramschap staan, en wie zal voor de hittigheid Zijns toorns bestaan? Zijn grimmigheid is uitgestort als vuur, en de rotsstenen worden van Hem vermorzeld.

7 De HEERE is goed, Hij is ter sterkte in den dag der benauwdheid, en Hij kent hen, die op Hem betrouwen.

8 En met een doorgaanden vloed zal Hij haar plaats te niet maken; en duisternis zal Zijn vijanden vervolgen.

9 Wat denkt gijlieden tegen den HEERE? Hij zal zelf een voleinding maken; de benauwdheid zal niet tweemaal op rijzen.

10 Dewijl zij in elkander gevlochten zijn als doornen, en dronken zijn, gelijk zij plegen dronken te zijn, zo worden zij volkomen verteerd, als een dorre stoppel.

11 Van u is een uitgegaan, die kwaad denkt tegen den HEERE, een Belialsraadsman.

12 Alzo zegt de HEERE: Zijn zij voorspoedig, en alzo velen, alzo zullen zij ook geschoren worden, en hij zal doorgaan; Ik heb u wel gedrukt, maar Ik zal u niet meer drukken.

13 Maar nu zal Ik zijn juk van u breken, en zal uw banden verscheuren.

14 Doch tegen u heeft de HEERE bevolen, dat er van uw naam niemand meer gezaaid zal worden; uit het huis uws gods zal Ik uitroeien de gesneden en gegoten beelden; Ik zal u daar een graf maken, als gij zult veracht zijn geworden.

15 Ziet op de bergen de voeten desgenen, die het goede boodschapt, die vrede doet horen; vier uw vierdagen, o Juda! betaal uw geloften; want de Belials -man zal voortaan niet meer door u doorgaan, hij is gans uitgeroeid.

In dit hoofdstuk hebben wij,

I. De titel van het boek vers 1.

II. Een grootse openbaring van de heerlijkheid Gods in een vermenging van toorn en rechtvaardigheid tegen de goddelozen, en van barmhartigheid en genade jegens Zijn volk en een ten toon spreiden van Zijn majesteit en macht in beide, vers 2-8.

III. Een bijzondere toepassing hiervan, naar de mening van de meeste uitleggers, op de vernietiging van Sanherib en het Assyrische leger, toen zij Jeruzalem belegerden, wat een zeer merkwaardig en luisterrijk voorbeeld was van de macht van beide, Gods rechtvaardigheid en Zijn barmhartigheid en groten schrik gaf aan Zijn vijanden en bemoediging aan Zijn getrouwe knechten, vers 9-16.

Nahum 1:15

Deze titel richt onze aandacht,

1. Op de grote stad, tegen welke het woord des Heeren hier uitgaat, het is de last van Ninevé, niet alleen een profetie en een gewichtige profetie, maar een, die een last is voor Ninevé, een molensteen aan zijn hals. Ninevé was de plaats, waar het om ging en het Assyrische rijk, waarvan het de koninklijke zetel was. Ongeveer honderd jaar hiervoor had Jona in Gods naam de spoedige verwoesting van deze grote stad voorspeld, maar toen hadden de Ninevieten berouw en bleven gespaard, en dat besluit werd niet uitgevoerd. De Ninevieten zagen toen duidelijk hoezeer het in hun voordeel was zich te bekeren van hun boze weg, het was de redding van hun stad, en toch keerden zij spoedig daarna daartoe terug, het werd er goddelozer dan ooit, het werd een bloedige stad, vol leugen en verscheuring. Zij hadden berouw van hun berouw, keerden als de hond tot zijn uitbraaksel terug, en werden tenslotte erger dan zij ooit geweest waren. Toen zond God hun niet deze profeet, zoals Jona, maar deze profetie, om hun hun vonnis voor te lezen, dat nu onherroepelijk was. Het uitstel wordt geen afstel, als men niet volhardt in zijn berouw. Als men zich afkeert van het goede dat men begonnen is te doen, heeft men niets anders te verwachten dan dat God zich afkeert van de gunst, die Hij begonnen is te bewijzen, Jeremia 18:10.

2:Op de arme profeet, door wie het woord des Heeren hier overgebracht wordt: *Het is het boek van het gezicht van Nahum, de Elkosiet*. De last van Ninevé was wat de profeet klaarlijk voorzag, want het was zijn gezicht en wat hij op schrift stelde, want het is het boek des gezichts, opdat, als hij heengegaan was, de gebeurtenissen vergeleken konden worden met de voorspelling en die bevestigen. Al wat wij van de profeet zelf vernemen is, dat hij een Elkosiet was, van de stad Elkes, of Elcos, die, zoals Jerome zegt, in Galilea lag. Sommigen merken op, dat de Schrift gewoonlijk weinig zegt van de profeten zelf, opdat ons geloof niet zal steunen op hun gezag, maar op dat van de gezegende Geest, door wie hun profetieën ingegeven worden.

Ninevé kent God niet, weet niet, dat God met haar twist, en daarom wordt haar hier gezegd welk een God Hij is, en het is goed voor ons allen om in 't geloof te letten op wat hier van Hem gezegd wordt, hetgeen vol is van verschrikking voor de goddeloze en van troost voor goede mensen, want deze heerlijke beschrijving van de ouverein van de wereld heeft evenals de kolom van duisternis en licht, een lichte zijde aan de kant van Israël en een duistere zijde aan de kant van de Egyptenaars. Een ieder neme zijn deel er van, zondaars mogen het lezen, heiligen mogen het lezen en triomferen. De toorn van God wordt hier van de hemel geopenbaard tegen Zijn vijanden, Zijn gunst en genade worden hier verzekerd aan Zijn getrouwe, gehoorzame onderdanen, en Zijn almacht in beide, die Zijn toorn zeer verschrikkelijk en Zijn gunst begerlijk maakt.

I. Hij is een God van onbuigzame rechtvaardigheid, een ijverig God, die wraak wil nemen op Zijn vijanden, Ninevé moet dat weten en voor Hem beven. Hun afgoden zijn dingen van geen betekenis, er is niets geduchts in hen. Maar de God van Israël moet grotelijks gevreesd worden, want

1. Hij voelt wraakzucht over de beledigingen en onwaardige behandeling, Hem aangedaan door degenen, die Zijn bestaan ontkennen en al Zijn volmaaktheden die andere goden als Zijn mededingers eren, Zijn wetten vernietigen, Zijn handelingen aan kritiek onderwerpen, Zijn woord bespotten, of Zijn volk mishandelden. De zodanigen moeten weten, dat JHWH, de enig

levende en ware God, een naijverig God is, en een Wreker, Hij ijvert voor Zijn eigen eer in zake van Zijn eredienst, en wil geen mededinger dulden, Hij ijvert voor de troost van Zijn vereerders, Hij ijvert over Zijn land, Joël 2:18, en wil niet, dat dat onrecht aangedaan wordt. Hij is een Wreker en Hij is zeer grimmig, Hij heeft grimmigheid, zo staat er, niet, zoals een mens ze heeft, in wie het een redeloze hartstocht is, zo zegt Hij: "Grimmigheid is bij Mij niet." Jesaja 27:4, maar hij heeft ze op zo'n wijze als de rechtvaardige God toekomt, om aan Zijn rechtvaardigheid een scherpe kant te geven en om haar schrikwekkender te maken voor hen, die ze anders niet zouden ontzien. Hij is Heer des toorns dat is de Hebreeuwse uitdrukking voor het Hollandse woord: Hij is zeer grimmig, Hij heeft toorn, maar Hij heeft die onder Zijn beheer en ter beschikking van Zijn wil. Onze toorn is vaak heer over ons, als degene, die zijn geest niet weerhouden kan, maar God is altijd Heer van Zijn toorn en weegt er een pad voor Psalm 78:50.

2. Hij besluit, af te rekenen met degenen, die Hem die hoon aandoen. "Ons wordt hier gezegd, niet alleen, dat Hij een Wreker is, maar dat Hij een Wreker is van Zijn wederpartijders, Hij heeft gezegd, dat Hij zich op hen wreken zal, Hij heeft het gezworen," Deuteronomium 22:40, 41. Wie ook Zijn tegenstanders en vijanden onder de mensen zijn, Hij zal hun Zijn wraak doen gevoelen, en hoewel het vonnis tegen Zijn vijanden niet spoedig wordt uitgevoerd, toch bewaart Hij Zijn toorn voor hen en bewaart hen voor de dag van Zijn toorn. Tegen Zijn eigen volk, dat berouw heeft en zich voor Hem vernedert, zal Hij niet eeuwig toornen, maar aan Zijn vijanden zal Hij Zijn toorn altijd koelen. *Hij houdt de schuldige geenszins onschuldig*, die zondigt en er bij blijft en geen berouw heeft, vers 3. *Zij gaan hun God goddeloselijk af*, die weggaan en niet terugkeren, Psalm 18:21, en deze zal Hij niet onschuldig houden. Nederige smekelingen zullen bevinden, dat Hij genadig is, maar onbeschaamde bedelaars zullen bevinden, dat Hij niet gemakkelijk is, of dat de deur van de genade voor een luid, maar laat: Heer, Heer! geopend zal worden. Deze openbaring van de toorn Gods tegen Zijn vijanden wordt toegepast op Ninevé, vers 8, en moet door allen, die in hun overtredingen blijven, op hen zelf toegepast worden: *Met een doorgaande vloed zal Hij haar plaats te niet maken*. Het leger van de Chaldeëen zal het land van de Assyriërs overstromen en geheel verwoesten. Als Gods oordelen met een opdracht komen, zijn zij als een zondvloed voor welk volk ook, die zij niet kunnen keren en wie zij geen tegenstand kunnen bieden. "Duisternis zal Zijn vijanden vervolgen, schrik en benauwdheid zal hen volgen, waarheen zij ook gaan zal hen vervolgen in de buitenste duisternis, indien zij de hen vervolgende duisternis menen te ontvliesen, zullen zij vallen in die, welke voor hen is."

II. Hij is een God van onweerstaanbare macht en in staat met Zijn vijanden af te rekenen, hoevelen, hoe machtig, hoe stout zij ook zijn. Hij is *van grote kracht*, vers 3, en daarom is het goed voor ons Hem tot vriend, en ongelukkig Hem tot vijand te hebben.

1. Hier wordt de macht van God bevestigd en bewezen door verschillende voorbeelden er van in het rijk van de natuur, waar zij altijd haar zichtbare werkingen vinden in de gewone loop van de natuur, en somtijds in de verrassende veranderingen in die loop.

a. Als wij naar boven zien, zullen wij daar de bewijzen van Zijn macht vinden, want Zijn weg is in wervelwind en storm. Waarheen God gaat, voert Hij de wervelwind en storm met zich, tot schrik van Zijn vijanden, Psalm 18:9, enz. En waar een wervelwind en storm is, heeft God macht er over, Hij gebiedt er over en vindt Zijn weg daardoor, waarmee Hij Zijn doel bereikt. Hij sprak tot Job uit de wervelwind, en ook de stormwind doet Zijn woord. Zijn weg is in de wervelwind, dat wil zeggen: niemand bemerkt Hem, en de weg van Zijn leidingen is voor ons

ondoorgroendelijk, zoals geschreven is: "Zijn weg is in de zee. De wolken zijn het stof van Zijn voeten, Hij betreedt ze, wandelt er op, doet ze stijgen, als het Hem behaagt, zoals iemand met zijn voeten een stofwolk opwerpt". Het is alleen door toelating, of liever door overweldiging dat de duivel de vorst van de macht van de lucht is, want die macht is in Gods hand.

b. Als Wij het oog slaan op de grote afgrond, bevinden wij, dat de zee van Hem is, want Hij heeft ze gemaakt, want, als het Hem behaagt, scheldt Hij de zee en maakt ze droog, door alle rivieren te verdrogen, waardoor zij onophoudelijk gevoed wordt. Hij gaf die bewijzen van Zijn macht, toen Hij de Rode Zee en de Jordaan vaneen scheidde en Hij kan datzelfde weer doen, als het Hem behaagt.

c. Als wij om ons heen zien op deze aarde, vinden wij bewijzen van Zijn macht, als, door overmatige zomerhitte en droogte of door de koude en vorst van de winter, Basan en Karmel kwijnen en de bloem van Libanon kwijnt, als de schoonste en de sterkste bloem verdort. Zijn macht wordt dikwijls gezien in aardbevingen, die de bergen doen schudden, vers 5, de heuvels smelten en vlak worden. Als het Hem behaagt, wordt de aarde voor Zijn aangezicht verbrand door de schroeiende hitte van de zon en Hij kan ze verbranden met vuur van de hemel, zoals Sodom, en in het laatste van de dagen zal Hij de wereld verbranden en allen, die daarin wonen. De aarde en alle werken, die daarin zijn, zullen verbranden. Zo groot is de Heer en van grote kracht.

2. Dit is in 't bijzonder toepasselijk op Zijn toorn. Als God een almachtig God is, mogen wij daaruit afleiden, vers 6 :*Wie zal voor zijn gramschap staan?* De Ninevieten hadden eens bevonden, dat God *lankmoedig is*, zoals hij zegt in vers 3, en waren misschien hoogmoedig geworden op de genade, die zij toen ondervonden hadden, en meenden, dat zij stout mochten zijn tegenover Hem, maar zij zullen bevinden, dat Hij zowel rechtvaardig en ijverig als barmhartig en genadig is, en dat, als Hij de rechtvaardigheid van Zijn toorn bewezen heeft, Hij vervolgens de kracht er van doet ondervinden, en, dat Zijn vijanden volstrekt onbekwaam zijn met Hem te twisten. Tevergeefs is het, als de sterkste en stoutmoedigste van de zondaars zich staande denken te kunnen houden tegen de kracht van Gods toorn.

A. Ziehier, hoe God een verterend vuur, verschrikkelijk en machtig is. Hier is Zijn verontwaardiging tegen de zonde, en Zijn grimmige toorn, "Zijn grimmigheid is uitgestort, niet als water, maar als vuur, als het vuur en de zwavel, die op Sodom regenden", Psalm 11:6. De hel is de grimmigheid van Gods toorn, Openbaring 16:19. Gods toorn is zo grimmig, dat hij alles voor zich verwerpt: "De rotsstenen worden van Hem vermorzeld, hoewel zij onbreekbaar schijnen. Rotsen zijn somtijds gescheurd door het uitbreken van onderaards vuur, hetwelk een flauwe overeenkomst heeft met Gods toorn tegen de zondaars, wier hart van steen is, want niemand heeft ooit zijn hart tegen Hem verhard en is voorspoedig geweest."

B. Ziehier, hoe de zondaars als stoppels voor het vuur zijn, zwak en machteloos, en volstrekt niet bestand tegen de toorn van God.

a. Zij zijn in de verste verte niet in staat die te verdragen, te weerstaan en de slagen ervan af te weren: "Wie zal voor Zijn gramschap bestaan?" De hoogmoedigste en vermetelste zondaar niet, de wereld van de goddelozen niet, neen zelfs de engelen, die zondigden niet.

b. Zij zijn volkomen onbekwaam om die te verdragen, om de moed niet te verliezen, en hun tevredenheid te behouden: "Wie zal voor de hittigheid van Zijn toorn bestaan? Hij is

onweerstaanbaar en onverdraaglijk". Sommige gevolgen van Gods misnoegen in deze wereld kan men verdragen maar wie kan de hittigheid van Zijn toorn verdragen, als hij de ziel rechtstreeks aangrijpt? Laat ons daarom voor de Heer vrezen, beroerd zijn en niet zondigen.

III. Hij is een God van oneindige barmhartigheid en te midden van Zijn toorn gedenkt Hij Zijn genade. De zondaren te Sion moeten verschrikt zijn, die steeds in hun overtredingen blijven, maar die op God betrouwen moeten niet voor Hem beven, Want

1. Hij is *lankmoedig*, vers 3, niet licht tot toorn verwekt, maar altijd bereid om genade te bewijzen hun, die Hem gehoond hebben, en, op hun berouw hen in genade aan te nemen.

2. Als Zijn gramschap tegen de goddeloze losgebarsten is, draagt Hij zorg voor de veiligheid en vertroosting van Zijn eigen volk, vers 7 :*De Heer is goed voor degenen, die zelf goed zijn, en voor hen is Hij een sterkte ten dage van de benauwdheid.* Dezelfde almacht, die de schrik en de vernietiging van de goddeloze is, is de bescherming en vervulling van Zijn eigen volk, Hij is in staat beide te redden en te vernietigen. In dagen van algemene benauwdheid, als Gods oordelen op de aarde zijn, alles verwoestende, is Hij een sterke plaats voor degenen, die zich door het geloof onder Zijn bescherming stellen, voor degenen, die op hem betrouwen, op de weg van hun plicht, die een leven leiden van afhankelijkheid van en aanhankelijkheid aan Hem, Hij kent hen, Hij erkent hen als de Zijnen, Hij neemt kennis van hun lot, weet, wat het beste voor hen is, en wat het meest krachtdadige middel is om hen te helpen. Zij zijn misschien onbekend en onbemerkt op de wereld, maar de Heer kent hen, Psalm 1:6.

Deze verzen schijnen te wijzen op de vernietiging van het leger van de Assyriërs onder Sanherib, wat men gerust als een deel van de last van Ninevé kan beschouwen, de hoofdstad van het Assyrische rijk, en als een onderpand van de verwoesting van Ninevé zelf, ongeveer honderd jaar later, het was een gebeurtenis, waarvan Jesaja veel sprak, van wie deze profeet waarschijnlijk een tijdgenoot was. Ziehier,

I. De grote ergernis, die de Assyriërs God gaven, de rechtvaardige en ijverige God, waarom Hij, hoewel lankmoedig, wraak zou nemen, vers 11 :*Van u is een uitgegaan, die kwaad denkt tegen de Heer* -Sanherib en zijn woordvoerder Rabsake. Zij stelden een boze brief op, en een boze rede, niet alleen tegen Hizkia en zijn volk, maar tegen God zelf daar zij Hem op een lijn stelden met de goden van de heidenen, en Hem niet in staat rekenden Zijn aanbidders te beschermen, Zijn volk de raad gaven geen vertrouwen in Hem te stellen, en hen aanspoorden zich liever onder bescherming te stellen van de grote koning, de koning van Assyrië. Zij stelden het voor, alsof Jeruzalem niet meer de stad des Heeren, de heilige stad was. Deze, machtige, daar houdt hij zich ten minste voor, die van Ninevé is uitgegaan, die kwaad dacht tegen de Heer brengt deze last op Ninevé. Nimmer werd de heerlijke Majesteit des hemels en van de aarde, meer vermetel meer godslasterlijk gehoond dan te die tijde door Sanherib. "Hij was een Belialsraadsman, die hen ried te wanhopen aan Gods bescherming, en zich over te geven aan de koning van Assyrië, en hun wantrouwen trachtte in te boezemen in Hizkia's bescherming," Jesaja 36:7, deze Belialsraadsman doet hij hier verwijten, vers 9 : "Wat denkt gij tegen de Heer? Wat is het toch dwaas en goddeloos van u tegen de Heer samen te spannen, alsof gij wijzer zijt dan de goddelijke wijsheid en machtiger dan de Almacht zelf!" Er wordt heel wat gedacht door de poorten van de hel tegen de Heer en tegen de belangen van Zijn koninkrijk in deze wereld maar het zal ijdel blijken, Psalm 2:1, 2. "Die in de hemel zit, zal lachen om de gedachten van de wijzen in hun eigen ogen tegen Hem en zal hun raad teniet doen."

II. De grote verwoesting, die God daarom over hen brengen zou, niet terstond over het hele rijk, zijn ondergang werd uitgesteld totdat de maat van zijn ongerechtigheid vol was, maar

1. Voor het leger, God zal daarmee een voleinding maken, het zal volkomen afgesneden en vernietigd worden met één slag, een noodlottige slag van de engel des verderfs zal hen dood ter aarde doen vellen op de plaats zelf, de benauwdheid zal niet tweemaal oprijzen, want het zal niet nodig zijn. Over sommige zondaars brengt God een haastig verderf, het is ineens met hen afgelopen. Wij hebben reden om te denken, dat het Assyrische leger grotendeels met dezelfde geest bezielde was, en dezelfde taal sprak als hun aanvoerder en nu zou God ze straffen, al spraken zij dan ook, naar dat zij geleerd hadden, en het zal blijken, dat zij zich strafbaar hebben gemaakt voor de goddelijke toorn door hun eigen daden en handelingen vers 10..

a. *Zij zijn als doornen*, die elkander verwarren, en *in elkander gevlochten* zijn. Zij maken elkaar slechter en stoken elkander op tegen God en Zijn Israël, zij verhardten elkanders harten, en sterken elkanders handen, in hun goddeloosheid, en daarom zal God met hen doen, zoals de landman met de doornen doet, die hij niet ontwarren kan, hij doet ze tezamen in het vuur.

b. Zij zijn *dronken*, dronken van toorn en woede, en zodanige als zij zullen onherroepelijk terneergeworpen en vernietigd worden. Zij zullen zijn als dronkaards, ver dwaasd tot hun verderf, zij zullen struikelen en vallen, en zichzelf tot een zwaard zijn, en te recht bespot worden.

c. Zij zullen *verteerd worden als een dorre stoppel*, die onweerstaanbaar en onherstelbaar door de vlammen verteerd wordt. De oordelen Gods zijn als een verterend vuur voor degenen, die zich als stoppelen daarvoor maken. Wederom wordt ten aanzien van dit grote leger bedreigd, vers 12, dat, *al zijn zij voorspoedig en alzo velen*, zeer voorspoedig en niet bevreesd voor uitvallen van de belegerden, omdat zij *velen* zijn, zij toch *alzo ook zullen geschoten worden*, of zeker afgesneden als gras en koren afgesneden worden, met een weinig moeite, als Hij *door zal gaan*, namelijk de engel van het verderf, die in last heeft hen af te snijden. De voorspoed van zondaars en hun vertrouwen op eigen kracht, zijn dikwijls de voortekenen van naderend verderf.

2. Op de koning. Hij *dacht kwaad tegen de Heer*, en zou hij ontsnappen? Neen, vers 14 Tegen u heeft de Heer bevolen, het besluit is afgekondigd, *dat er van uw naam niemand meer zal gezaaid worden*, dat uw gedachtenis vergaan zal, dat er van u niet meer zal gesproken worden, als vroeger, en dat het gerucht van uw grote daden op de vleugelen van de faam niet meer verbreid en met haar trompet niet meer uitgebazuind zal worden. Omdat Sanheribs zoon koning werd in zijn plaats, menen sommigen, dat dit wijst op de vernietiging van het Assyrische rijk niet lang daarna. Die kwaad denken tegen de Heer brengen haastig kwaad over zichzelf, hun geslacht en hun belangen, en maken hun eigen naam te schande door Zijn naam niet te eren. Verder wordt bedreigd,

a. Dat de beelden, die hij diende, uit hun tempel afgesneden zouden worden, "de gesnedene en gegoten beelden uit het huis van zijn god, wat, zoals sommigen menen, vervuld werd, toen Sanherib gedood werd door twee van zijn zonen, als hij in het huis van Nisroch, zijn god, zich neerboog door welke wrede vadermoord de tempel verontreinigd was". Daarom mogen wij veronderstellen, dat hij buiten gebruik werd gesteld, en de beelden er uit weggenomen werden, daar hun aanbidders zich daar niet meer vertoonden. Of, het kan ook meer algemeen opgevat

worden als de volkomen verwoesting van Assyrië, het leger van de vijand zal alles verwoesten, en zelfs de beelden van hun goden niet sparen, waardoor God hun wilde beduiden, dat hun afgoderij een van de redenen was, waarom Hij een twist met hen had.

b. Dat Sanheribs graf daar zal zijn, sommigen denken in het huis van zijn god, daar is hij gedood en daar zal hij begraven worden, want hij is veracht, dit is zijn eeuwig brandmerk, dat hij zijn deel aan de natuurlijke liefde van zijn eigen kinderen zover verloren had, dat twee er van hem vermoordden. Of, er kan mee bedoeld zijn de schandelijke val van het Assyrische rijk zelf, op welks puinhopen dat van Babel opgericht werd. Welk een tumult er ontstond bij de val van die eens zo geduchte staat, die nu zo veracht was, is uitvoerig beschreven, Ezechiël 31:3, 11, 15, 16. Die zichzelf verachtelijk maken door schandelijke zonden, zal God verachtelijk maken door smadelijke straffen.

III. De grote verlossing, die God hierdoor werken zou voor Zijn eigen volk en de stad, die naar Zijn naam genoemd was. Het verderf van de vijanden van de kerk is de verlossing van de kerk, en een zeer grote verlossing was het, die voor Jeruzalem gewrocht werd door de vernietiging van Sanheribs leger.

1. Het beleg zal hierdoor opgeheven worden: "Nu zal Ik zijn juk van u breken, waardoor gij in slavernij gehouden wordt, en zal uw banden verscheuren, waardoor gij gebonden schijnt te zijn aan de toorn van de Assyriërs." Toen dat grote, overwinnende leger door het hele land van Juda zich met geweld vrij kwartier verschafte, en daar naar welgevallen leefde, was het op hen als een juk en als banden. Toen Jeruzalem belegerd werd, was het er als 't ware door gebonden en geboeid, maar, toen de engel des verderfs zijn werk gedaan had, waren Jeruzalems banden verscheurd, en het was opnieuw vrijgemaakt. Dit was een beeld van de grote verlossing, waardoor het Jeruzalem, dat boven is, vrijgemaakt is, in waarheid vrijgemaakt is.

2. De vijand zal zo verzwakt en ontmoedigd zijn, dat hij een dergelijke poging niet herhalen zal en het doel van deze benauwing zal door Gods genade zo volkomen bereikt zijn, dat er geen reden meer zal zijn voor zulk een strenge kastijding.

a. God zal Jeruzalem niet opnieuw beproeven, "Zijn toorn is afgewend en Hij zegt: Het is genoeg, want door deze schrik heeft Hij een einde gemaakt van al Zijn werk op de berg Sion" Jesaja 10:12, en daarom, "Al heb Ik u wel gedrukt, zal Ik u niet meer dekken, het bittere geneesmiddel zal niet meer voorgeschreven worden, tenzij het nodig is en de toestand van de patiënt het eist, want God plaagt niet van harte."

b. De vijand zal Jeruzalem niet meer durven aanvallen, vers 15 :*De Belialsman zal voortaan niet meer door u doorgaan*, zoals hij gedaan heeft, om alles te verwoesten, want *hij is gans uitgeroeid* en machteloos. Zijn leger is afgesneden, zijn moed is afgesneden, en tenslotte is hij zelf afgesneden.

3. Het bericht van deze grote verlossing zal bekend gemaakt en met overvloedige vreugde door het hele koninkrijk worden bekend gemaakt, vers 15. Zolang Sanherib de overhand had en alles veroverde, bracht iedere dag slecht nieuws, maar nu, *zie op de bergen de voeten van degene, die het goede boodschap*", *de voeten van de Evangelist*, van verre wordt hij reeds gezien op de bergen, terwijl hij zich haast, zo snel als zijn voeten hem dragen kunnen, en nog eens, welk een liefelijk gezicht is het, een bode des vredes te zien, nadat wij zoveel Jobsboden gezien hebben! Wij vinden, dat deze woorden door een ander profeet gebruikt worden om de

genade van de verlossing van het volk van God uit Babel, Jesaja 52:7, toe te lichten. Niet, dat de ene profeet dat woord van de ander gestolen heeft, zoals die profeten deden, Jeremia 23:30, maar, sprekende door dezelfde Geest, maakten zij dikwijls gebruik van dezelfde uitdrukkingen, en dat gebruik is nuttig voor dominees om hun instemming te betuigen met gezonde waarheden, 1 Timotheus 6:3, door dezelfde gezonde woorden te gebruiken, 2 Timotheus 1:13. Deze woorden worden ook aangehaald door de apostel, beide uit Jesaja en Nahum, en toegepast op de grote verlossing, voor ons gewrocht door onze Heer Jezus, en de verkondiging daarvan aan de wereld door het eeuwig Evangelie, Romeinen 10:15. "De dienaren van Christus zijn die boodschappers van goede tijding, die vrede door Jezus Christus prediken". Hoe lieflijk zijn de voeten van die boodschappers! Hoe welkom is hun boodschap aan hen, die hun ellende en gevaar vanwege de zonde zien! En hij, die deze goede tijding brengt, brengt tevens een oproeping aan Juda, om zijn vierdagen te vieren en zijn geloften te betalen. Gedurende de tijd van benauwdheid,

a. Waren de gewone feesten verzuimd. "Inter arma silent leges" -De stem van de wet is onhoorbaar onder het wapengekletter. Zolang Jeruzalem door legers omsingeld was, kon men niet daarheen opgaan om te aanbidden, maar nu het beleg is opgeheven, moeten zij terugkeren tot de viering van hun feesten, en de feesten des Heeren zullen dubbel aangenaam zijn voor het volk van God, nu zij enige tijd verstoken zijn geweest van dat voorrecht en God hun genadiglijk de gelegenheid teruggeeft, want zij hebben de waarde van zulke gunsten geleerd door het gemis er van.

b. Zij hadden geloften gedaan aan God, dat, als Hij hen uit deze benauwdheid verlost, zij iets buitengewoons in Zijn dienst zonden doen, tot Zijn eer, en nu die verlossing gewrocht is, worden zij opgeroepen om hun geloften te betalen, de belofte, die zij toen gedaan hadden, moet nu nagekomen worden," want het is beter, dat gij niet belooft, dan dat gij belooft en niet betaalt." En die woorden: De Belialsman zal door u niet meer doorgaan, kunnen beschouwd worden als een belofte van de voltooiing van het goede werk van de hervorming, dat Hizkia begonnen was, de goddelozen zullen niet meer, als weleer, overal wandelen, maar zij zullen afgesneden worden, en de verijdeling van de aanslagen van de goddeloze vijanden buiten, is inderdaad een gunst voor een volk, als zij gepaard gaat met het bedwang en de verbetering van de goddelozen binnen, die zijn gevaarlijkste vijanden zijn.

HOOFDSTUK 2

- 1 De verstrooier trekt tegen uw aangezicht op, bewaar de vesting; bezichtig den weg; sterk de lenden, versterk de kracht zeer.
- 2 Want de HEERE heeft de hovaardij Jakobs afgewend, gelijk de hovaardij Israels; want de ledigmakers hebben ze ledig gemaakt, en zij hebben hun wijnranken verdorven.
- 3 De schilden zijner helden zijn rood gemaakt, de kloeke mannen zijn scharlakenvervig; de wagens zijn in het vuur der fakkelen, ten dage als hij zich bereidt; en de spiesen worden geschud.
- 4 De wagens razen door de wijken, zij lopen ginds en weder op de straten; hun gedaanten zijn als der fakkelen, zij lopen door elkander henen als de bliksemen.
- 5 Hij zal aan zijn voortreffelijken gedenken, doch zij zullen struikelen in hun tochten; zij zullen haasten naar hun muur, als het beschutsel vaardig zal wezen.
- 6 De poorten der rivieren zullen geopend worden, en het paleis zal versmelten.
- 7 En Huzab zal gevankelijk weggevoerd worden, men zal haar heten voortgaan; en haar maagden zullen haar geleiden, als met een stem der duiven, trommelende op haar harten.
- 8 Nineve is wel als een watervijver, van de dagen af dat zij geweest is, doch zij zullen vluchten. Staat, staat! zal men roepen, maar niemand zal omzien.
- 9 Rooft zilver, rooft goud, want er is geen einde des voorraads, der heerlijkheid van allerlei gewenste vaten.
- 10 Zij is geledigd, ja, uitgeledigd, uitgeput, en haar hart versmelt, en de knieën schudden, en in al de lenden is smart, en hun aller aangezichten betrekken, als een pot.
- 11 Waar is nu de woning der leeuwen, en die weide der jonge leeuwen? Alwaar de leeuw, de oude leeuw, en het leeuwenwelp wandelde, en er was niemand, die hen verschrikte.
- 12 De leeuw, die genoeg roofde voor zijn welpen, en worgde voor zijn oude leuwinnen, die zijn holen vervulde met roof, en zijn woningen met het geroofde.
- 13 Ziet, Ik wil aan u, spreekt de HEERE der heirscharen, en Ik zal haar wagenen in rook verbranden, en het zwaard zal uw jonge leeuwen verteren, en Ik zal uw roof uitroeien van de aarde, en de stem uwer gezanten zal niet meer gehoord worden.

Wij naderen nu tot Ninevé, die grote stad, zij liet zich niet waarschuwen door de vernietiging van haar legers en de val van haar koning, en daarom sinds zij volhardt in haar vijandschap tegen God moet zij verwachten, dat Hij zal voortgaan met haar te twisten. Hier wordt voorspeld,

I. De nadering van de vijand, die Ninevé zou verwoesten, en de schrik van zijn militaire voorbereidselen vers 1-5.

II. De inneming van de stad, vers 6.

III. De gevangenneming van de koningin, de vlucht van de inwoners, de overheersing van al haar rijkdom en de grote ontsteltenis, waarin zij zijn zou, vers 7-10.

IV. Dit alles wordt nagespeurd tot in de bronnen-hun zonde tegen God, en Gods optreden tegen hen, vers 11-13. Dit alles werd vervuld, toen Nebukadnezar, in het eerste jaar van zijn regering, in vereniging met Cyaxares, of Ahasveros, koning van de Meden, Ninevé veroverde, en zich meester maakte van het Assyrische rijk.

Nahum 2:1-13

Hier is,

1. Een bericht van oorlog, naar Ninevé gezonden, vers 1. De profeet spreekt er van als op handen, want hij is niet twijfelachtig noch veraf: "Zie om u heen, en zie, *De verstrooier trekt tegen uw aangezicht op*. Nebukadnezar, die bekend staat als verstrooier, en als zodanig nog meer bekend worden zal, begint met u en zal u verspreiden en verstrooien." Babel wordt "de kamer van de ganse aarde genoemd", Jeremia 50:23. De aanval van Nebukadnezar op Ninevé is openlijk, stout en vermetel: "Hij trekt tegen uw aangezicht op, en spreekt zijn bedoeling uit om u te verderven, en daarom te wapen, o Ninevé, bewaar de vesting, verdedig uw torens en magazijnen, bezichtig de weg, zet wachten uit op alle toegangswegen tot de stad, strek de lendenen, spreek uw soldaten moed in, beziel u zelf en hen, versterk de kracht zeer, zoals steden doen, wanneer een vijand tegen hen oprukt", dit is ironisch bedoeld: "doe uw uiterste best, toch zult gij niet in staat zijn de slag van dit oordeel te ontwijken, want er is geen raad of sterkte tegen de Heer."

II. De uitvaardiging van een manifest, dat de redenen voor de oorlog behelst, vers 2 :*De Heer heeft de hovaardij Jakobs afgewend gelijk de hovaardij Israëls*, dit wil zeggen:

1. De Assyriërs hebben Jakob mishandeld hebben hen vernederd en gekweld, de twee stammen, zowel als Israël, de tien stammen hebben ze ledig gemaakt en hun wijnranken verdorven. Hierover zal God met hen afrekenen, hoewel dat lang geleden gebeurd is, zal nu met dat koninkrijk, en met Ninevé, de hoofdstad, afgerekend worden. Gods twist met hen is om het geweld begaan, aan Jakob. Of,

2. God staat op 't punt om, door middel van Nebukadnezar, de hovaardij van Jakob af te wenden door de gevangenschap van de twee stammen, zoals Hij de hovaardij van Israël afwendde door hun gevangenschap, Hij heeft het gedaan, Hij heeft besloten het te doen, om plundersaars over hen te brengen, en de vijand, die het doen zal, moet met Ninevé beginnen, en dat eerst ten onder brengen, en zijn trots vernederen. God heeft het oog op trotse steden en vernedert ze, ook die Hem het naast zijn. Samaria is vernederd, en Jeruzalem zal vernederd worden, en hun trots verbroken, en zal Ninevé, die trotse stad, niet ook vernederd worden? Plundersaars hebben de steden leeg gemaakt, en de wijnranken verdorven in het land van Jakob en Israël, en zal dan niet de hovaardij van Ninevé evenzeer afgewend worden?

III. Een bijzonder verhaal van de schrik, die het invallende leger tegen Ninevé mee zal brengen, alles zal er toe bijdragen om het geducht te maken.

1. De schilden van zijn helden zijn rood gemaakt, en hun andere wapens en uitrusting waarschijnlijk ook, alsof zij reeds gekleurd waren door het bloed, dat zij vergoten hadden of daarmee te kennen te geven, dat zij alles over de kling zouden jagen, zij hingen de rode vlag uit, ten teken, dat zij geen kwartier gaven.

2. De kloeke mannen zijn scharlakenvervig, zij hebben niet alleen rode klederen, om het bloedige werk te betekenen, dat zij van plan waren te doen, maar ook een rijke kleding, om de rijkdom van het leger te betekenen, en die is de zenuw van de oorlog.

3. De wagens zijn in het vuur van de fakkelen ten dage als hij zich bereidt als zij naderen zullen zij zich bewegen met de snelheid van de bliksem, de wielen zullen vonken uit de stenen slaan, en de wagenmenners zullen rijden met vlamme drift, zoals Jehu deed. Of zij hadden brandende fakkels bij zich, als zij des nachts naderden, zoals Gideons soldaten fakkels in hun kruiken hadden, beide, om hun eigen weg te verlichten en de vijanden te verschrikken, en onderweg alles in brand te steken.

4. "De pijnbomen worden verschrikkelijk geschud," dit wil zeggen: de aanzienlijken van Ninevé, die boven de anderen uitsteken, zoals de statige dennen boven het struikgewas, of de zware bomen zullen geschud worden door het geweldige dreunen van de bodem, die dat grote leger zal veroorzaken.

5. De wagens zullen zeer verschrikkelijk zijn, vers 4 *Zij razen door de wijken*, dat wil zeggen dat de menners driftig zullen rijden, men zou denken, dat de wagens zelf razend waren, zij zullen zo talrijk zijn en met zoveel woede rieden, dat zij zelfs op *brede wegen*, waar toch ruimte genoeg is, *zullen botsen*, en deze ijzeren wagens zullen zo blinken, dat zij in de stralen van de zon *als fakkelen* zullen zijn in de nacht, zij zullen rennen *als de bliksemen*, zo snel en met zoveel woede. De bevelhebbers van Nebukadnezar worden hier zijn *voortreffelijken* genoemd, zijn *dapperen*, in de kanttekening, zijn *helden*, aan hen zal hij *gedenken*, hun zal hij opdracht geven zich terstond naar hun post te begeven, want hij is op 't punt de strijd te beginnen, hij is besloten terstond te velde te trekken, en de veldtocht te openen met het beleg van Ninevé. *Zijn voortreffelijken zullen gedenken*, lezen sommigen, zij zullen denken aan de plichten van hun rang, en de opdracht, die zij ontvangen hebben, en zullen daardoor al hun aandacht op hun werk richten, in die mate, dat zij zullen struikelen in hun tochten, dat zij meer haast zullen maken dan spoed zij struikelen, maar zullen niet vallen, want zij zullen zich haasten naar hun muur, die zij tegen de stad zullen opwerpen, als het beschutsel vaardig zal wezen, dat hen in staat stelt de muur te naderen, en zij zullen het beleg met zoveel kracht en nadruk voortzetten, dat tenslotte *de poorten van de rivier zullen geopend worden*, vers 6, de poorten van Ninevé, die uitzien op de rivier de Tigris, waaraan Ninevé gebouwd is, zullen het eerst door de vijand doorgebroken, of aan de vijand verraden worden, en door die poorten zullen zij binnenkomen. En dan *zal het paleis versmelten*, het huis van de koning of het huis van Nisroch, zijn god hetzelfde woord betekent *palus* en *tempel*. Als de God des hemels voortgaat met een volk te twisten, dan kunnen noch de paleizen, noch de koningen, noch tempels noch goden hen beschermen of hun schuilplaats verlenen, maar ze moeten allen vallen, onvermijdelijk.

IV. Een voorspelling van de gevolgen hiervan, en het is gemakkelijk te begrijpen hoe treurig die zullen zijn.

1. De koningin zal in handen van de vijand vallen, vers 7 :*Huzzab zal gevankelijk weggevoerd worden*, zij, die *gevestigd* was, lezen sommigen, die dacht dat zij veilig was, omdat zij verborgen en wel opgesloten was, *zal ontdekt* worden, zoals in de kanttekening staat, en zal *gevankelijk weggevoerd* worden, in groter schande dan die van de gewone gevangenen, zij zal met spottende plechtigheid weggevoerd worden. *Haar maagden zullen haar geleiden*, omdat zij zwak en krachteloos is, niet in staat zulke verschrikkelijke tonelen en zulk een harde behandeling te verdragen, die dubbel hard en verschrikkelijk zijn voor hen, die er niet aan gewend zijn, zij zullen haar gezelschap houden, niet om opgewekt tot haar te spreken en haar te bemoedigen, want zij zullen zelf zuchten en klagen, "als met een stem van de duiven, duiven

van de dalen," Ezechiël 7:16, bekend om haar kirren, Jesaja 38:14,59,11. Zij zullen trommelen op haar harten, op haar borst slaan van smart en ergernis, alsof zij op een trom sloegen.

2. De inwoners, hoe talrijk ook, zullen niet in staat zijn de invallers het hoofd te bieden of pal te staan, vers 8 :*Ninevé is als een watervijver* van ouds, vol volks als een vijver vol van water, en water betekent zeer velen, Openbaring 17:15, of als die wateren vol van vis, het was reeds lang daarvoor een volkrijke stad, in Jona's tijd waren er honderd twintig duizend kleine kinderen in, Jona 4:11, en gewoonlijk nemen steden en landen ieder jaar in bevolking toe, maar, hoewel hun zoveel handen voor de dienst des lands ter beschikking staan, toch zullen zij niet in staat zijn elkander moed in te boezemen, maar zij zullen vluchten als lafaards. Hun aanvoerders zullen doen wat zij kunnen om hen te bezielen, zij zullen roepen: "Staat, staat, hebt moed, en wij zullen staande blijven" maar "niemand zal ook maar omzien, zij zullen geen vonkje moed overhouden, maar iedereen zal het voor het wijste houden een gelegenheid te zoeken om te ontkomen, zij zullen niet omzien wie er roept". God kan de sterksten en stoutsten ontmoedigen, in de dag van de benauwdheid, zodat zij niet beantwoorden aan de verwachtingen, maar als een watervijver zijn, waarvan het water opgedroogd en ingedroogd is.

3. De rijkdom van de stad zal een prooi worden, en al haar goederen zullen in handen van de overwinnende vijand vallen, vers 9, zij zullen elkaar aanmoedigen en aansporen om te plunderen op deze wijze: *Rooft zilver, rooft goud*, zo zullen de officieren de soldaten aansporen van de gelegenheid gebruik te maken, hier is genoeg zilver en goud voor hen, want *er is geen einde aan de voorraad van de heerlijkheid van allerlei gewenste vaten*. Ninevé, dat van ouds als een watervijver is geweest, heeft heel wat slijk opgedaan, en overvloedige heerlijkheid heeft het in al zijn gewenste vaten, waarop zij zich beroemd hebben, en die een prooi en de trots van de veroveraar zullen zijn. Die kleding bereiden als leem en zilver ophopen als stof, weten niet wie de kleding aandoen en het zilver verdelen zal, Job 27:16, 17. Aldus is deze rijke stad leeg, uitgeplunderd verwoest, vers 10. Zie de ijdelheid van wereldse schatten, in plaats van hun eigenaar te verdedigen geven zij die bloot, en stellen zijn vijanden in staat hem zoveel te meer kwaad te doen.

4. De soldaten en het volk zullen geen moed hebben op te treden tot verdediging van de stad. Hun moed zal versmelten als was voor het vuur hun knieën zullen tegen elkaar stoten, zoals die voor Belsazar, toen hij verschrikte, Daniel 5:6, zodat zij niet in staat zullen zijn stand te houden, noch om te ontsnappen, smart zal in alle lendenen zijn, zoals het geval is bij buitengewone schrik, zodat zij niet bij machte zullen wezen hun ruggen recht te houden. En hun aangezichten zullen betrekken als een pot, als een pot, die dagelijks boven het vuur hangt. Schuld vervult het geweten van de mensen met schrik in de dag des kwaads, en die hun geluk zoeken in de rijkdom van deze wereld en hun hart er op zetten, denken, dat alles afgelopen is, als hun zilver, hun goud en hun kostelijke goederen van hen afgenomen zijn.

Hier hebben wij Ninevé's ondergang.

1. Haar naburen juichen over haar, daar zij zich al haar verdrukking en misbruik van macht herinneren, waaraan zij zich heeft schuldig gemaakt ten tijde van haar macht en voorspoed, vers 11,12. *Waar is de woning van de leeuwen?* Weg is ze, er zijn geen overblijfselen, geen sporen van. *Waar is de weide van de jonge leeuwen*, waar zij hun prooi verscheurden? De vorsten van Ninevé waren als leeuwen geweest als roofdieren, wrede tyrannen zijn niet beter ja in dit opzicht veel erger-omdat van hen als mensen menselijkheid verwacht wordt ja, waren zij werkelijk leeuwen geweest, dan zouden zij niet op hun eigen soort aangevallen zijn. "Saevis

inter se convenit ursis-wilde dieren verscheuren elkaar niet." Maar met de gedaante van mensen hadden zij de wreedheid van leeuwen. Zij liepen in Ninevé rond als een leeuw in de bossen, en er was niemand, die hen verschrikte, iedereen had ontzag voor hen, en zij zelf koesterden voor niemand vrees, hoewel niemand hen liefhad, werden zij door ieder gevreesd, en dat was al wat zij verlangden. "Oderint, dum metuant-Laet hen haten, als zij maar bevreesd zijn." De koning zelf zowel als al de vorsten, deden hun best om zich door alle kunsten van geweld en afpersing te verrijken en het aanzien van hun familie te vergroten, hij roofde genoeg voor zijn welpen, en daar was niet weinig voor nodig, en hij zorgde voor zijn leeuwinnen, doodde al wat in zijn nabijheid kwam, en nam al wat zij hadden voor zijn kinderen, voor zijn vrouwen en bijwijven, en vervulde zijn hollen met roof en zijn woningen met het geroofde, zoals leeuwen gewoon zijn. Velen verontschuldigen hun roof en onrechtvaardigheid daarmee, dat zij vrouwen en kinderen te verzorgen hebben, hoewel hetgeen zo verkregen is, hun niet nuttig kan zijn, die de Heer vrezen, en wat zij hebben, op eerlijke wijze hebben verkregen, zullen geen gebrek hebben voor zich zelf of de hunnen. Zij zullen geen gebrek hebben, terwijl de jonge leeuwen armoede lijden en hongeren, al zijn hun hollen vervuld met roof en het geroofde, Psalm 34:10.

2. De rechtvaardige Rechter van hemel en aarde verklaart, dat het Zijn werk is, en de hele wereld moet er kennis van nemen, vers 13 *Zie, Ik wil aan u, spreekt de Heer van de heerscharen*. En wat kunnen heerscharen ter verdediging van haar doen, als *de Heer van de heerscharen* haar verderf wil? De verdrukkers in Ninevé dachten, dat zij alleen hun naburen tot vijand maakten, die niet tegen hen opgewassen waren, en die zij gemakkelijk konden overweldigen, maar het bleek, dat zij zich God tot vijand maakten, die is en zal zijn de Handhaver van het recht en de Wreker van het onrecht. God is de vijand van de vorsten van Ninevé, en daarom,

a. Zullen hun voorbereidselen voor de oorlog hen niet helpen: "Ik zal haar wagens in rook verbranden, Hij zegt niet met vuur, maar de rook van Gods toorn zal voldoende zijn om hun wagens te verbranden, zij zullen verteerd worden, zodra het vuur van Zijn gramschap ontstoken is, terwijl het tot nu toe slechts rookt, zonder dat de vlam uitslaat. Of, de wagenmenners zullen bedwelmd en verstikt worden door de rook, dan zullen hun heerlijke wagenen de schandvlek van hun geslacht zijn", Jesaja 22:18.. Hoe kinderen, de hoop van hun geslacht, zullen afgesneden worden: "Het zwaard zal de jonge leeuwen verteren, die zij zo ijverig verzorgden met onderdrukking en afpersing". Het is rechtvaardig van God, hen van hun kinderen te beroven, of van de vreugde aan hen, want het is hetzelfde, zondige middelen te gebruiken om zich te verrijken, of, zoals van sommigen gezegd wordt, hun zielen verloren te laten gaan om hun zonen groot te maken.

c. De rijkdom, die zij door bedrog en geweld opgehoopt hebben, zal door hen niet genoten noch voor hen gebruikt worden: "Ik zal uw roof van de aarde uitroeien, gij zult er zelf niet van profiteren, noch iemand anders". Sommigen menen, dat zij buiten staat gesteld worden, in het vervolg hun naburen tot hun prooi te maken.

d. Hun buitenlandse vertegenwoordigers zullen niet langer het ontzag bij hun naburen hebben, en die invloed op hen, die zij somtijds gehad hadden: De stem van uw gezanten zal niet meer gehoord worden, er zal niet meer op gelet worden, wat, naar de mening van sommigen, betrekking heeft op Rabsake, een van de Ninevietische gezanten, die de levende God gelasterd had, een zondige daad, waaraan nog lang daarna tegen Ninevé gedacht. Die eenmaal honend over God gesproken hebben, zijn niet waard nogmaals gehoord te worden.

HOOFDSTUK 3

- 1 Wee der bloedstad, die gans vol leugen, en verscheuring is! de roof houdt niet op.
- 2 Er is het geklap der zweep, en het geluid van het bulderen der raderen; en de paarden stampen, en de wagens springen op.
- 3 De ruiter steekt omhoog, zo het vlammeende zwaard, als de bliksemende spies, en er zal veelheid der verslagenen zijn, en een zware menigte der dode lichamen; ja, er zal geen einde zijn der lichamen, men zal over hun lichamen struikelen;
- 4 Om der grote hoererijen wil der zeer bevallige hoer, der meesteres der toverijen, die met haar hoererijen volken verkocht heeft, en geslachten met haar toverijen.
- 5 Ziet, Ik wil aan u, spreekt de HEERE der heirscharen, en Ik zal uw zomen ontdekken boven uw aangezicht, en Ik zal den heidenen uw naaktheid, en den koninkrijken uw schande wijzen.
- 6 En Ik zal verfoeilijke dingen op u werpen, en u tot schande maken, en Ik zal u als een spiegel stellen.
- 7 En het zal geschieden, dat allen, die u zien, van u wegvlieden zullen en zeggen: Nineve is verstoord, wie zal medelijden met haar hebben? Van waar zal ik u troosters zoeken?
- 8 Zijt gij beter dan No, de volkrijke, gelegen in de rivieren? die rondom henen water heeft, welker voormuur de zee is, haar muur is van zee.
- 9 Morenland en Egypte waren haar macht, en er was geen einde; Put en Lybea waren tot uw hulp.
- 10 Nog is zij gevankelijk gegaan in de gevangenis; ook zijn haar kinderen op het hoofd van alle straten verpletterd geworden; en over haar geerden hebben zij het lot geworpen, en al haar groten zijn in boeien gebonden geworden.
- 11 Ook zult gij dronken worden, gij zult u verbergen; ook zult gij een sterkte zoeken vanwege den vijand.
- 12 Al uw vastigheden zijn vijgebomen met de eerste vruchten; indien zij geschud worden, zo vallen zij dien op den mond, die ze eten wil.
- 13 Ziet, uw volk zal in het midden van u tot vrouwen worden; de poorten uws lands zullen uw vijanden wijd geopend worden; het vuur zal uw grendelen verteren.
- 14 Schep u water ter belegering; versterk uw vastigheden; ga in de klei, en treed in het leem; verbeter den ticheloven.
- 15 Het vuur zal u aldaar verteren; het zwaard zal u uitroeien, het zal u afeten, als de kevers; vermeerder u als kevers, vermeerder u als sprinkhanen.
- 16 Gij hebt meer handelaars, dan er sterren aan den hemel zijn; de kevers zullen invallen, en er van vliegen.
- 17 Uw gekroonden zijn als de sprinkhanen, en uw krijgsoversten als de grote kevers, die zich in de heiningmuren legeren in de koude der dagen; wanneer de zon opgaat, zo vliegen zij weg, also dat hun plaats onbekend is, waar zij geweest zijn.
- 18 Uw herders zullen sluimeren, o koning van Assur! uw voortreffelijken zullen zich leggen, uw volk zal zich op de bergen wijd uitbreiden, en niemand zal ze verzamelen.
- 19 Er is geen samentrekking voor uw breuk, uw plage is smartelijk; allen, die het gerucht van u horen, zullen de handen over u klappen; want over wien is uw boosheid niet geduriglijk gegaan?

Dit hoofdstuk is een voortzetting van de last van Ninevé en het slot er van.

I. De zonden van die grote stad worden haar ten laste gelegd, doodslag, vers 1, hoerij en tovenarij, vers 4, en een algemene beschuldiging van goddeloosheid, vers 19.

II. Zij wordt hier bedreigd met oordelen, bloed om bloed, vers 2, 3, en met schande om schandelijke zonden vers 5 -7.

III. Voorbeelden worden gegeven van dergelijke verwoestingen, over andere plaatsen gebracht, om dergelijke zonden, vers 8-11.

IV. De vernietiging van al die dingen, waarop zij vertrouwden, en waarin zij vertrouwen stelden, wordt voorspeld, vers 12-19.

Nahum 3:1-6

I. Hier wordt Ninevé voor het gerecht gedaagd en in staat van beschuldiging gesteld. Het is een beschuldiging van hoogverraad tegen die grote stad, en noch het aantal van haar inwoners, noch haar grootheid zullen haar beveiligen tegen vervolging.

1. Het is een bloedstad, waarin zeer veel onschuldig bloed vergoten is door onrechtvaardige oorlogen, of onder de schijn en het voorwendsel van openbaar recht, of door toe te laten, dat barbaarse moordenaars ongestraft bleven, hiernaar zal de rechtvaardige God onderzoek doen.

2. Zij is helemaal vol leugens, de waarheid is onder hen verbannen, zo iets als eerlijkheid bestaat bij hen niet, men weet niet meer wie men geloven en vertrouwen kan.

3. Zij is vol roof en verscheuring, niemand vraagt er naar of hij ook iemand benadeelt, of wie hij benadeelt: De roof houdt niet op, dat wil zeggen zij hebben nooit genoeg van roof en onderdrukking. Zij vergoten bloed, en spraken leugentaal, als zij hun prooi vervolgden om zich te verrijken.

4. Er zijn grote hoerereien, dat wil zeggen afgoderij, geestelijke hoererie, waardoor zij zich verontreinigde, en waartoe zij de naburige volken verleidde, als eene begunstigde hoer, met haar hoerereien heeft zij volken verkocht.

5. Zij is een *meesteresse van de tooverijen*, en daarmee *verkoopt zij geslachten*, vers 4. Het doel van Ninevé was de wereldheerschappij, zij wilde de hoofdstad van de wereld zijn en al haar naburen onder haar voeten zien, om dit tot stand te brengen gebruikte zij niet alleen de wapens, maar ook kunstgrepen, sommigen dwong zij anderen misleidde zij, om hen aan zich te onderwerpen, en verlokte hen door haar bekoorlijkheden als hoer om hun nek onder haar juk te leggen, en maakte hun wijs, dat het tot hun voordeel zou zijn. Zij vleide hen om zich bij haar te voegen in haar afgodischen dienst, om hen te vaster aan haar belangen te verbinden, en maakte gebruik van haar rijkdom, macht en grootheid, om de volken tot een verbond met haar te bewegen, waardoor zij in 't voordeel kwam en hen ten onder bracht. Dat waren haar hoerereien, evenals die van Tyrus, Jesaja 23:15, 17. Dat waren haar tooverijen, waarmee zij op onverklaarbare wijze de heerschappij verkreeg. En hierom heeft God een twist met haar, Die uit één bloede het ganse geslacht van de mensen gemaakt heeft, en nooit bedoelde, dat het ene een volk van tirannen en het andere een volk van slaven zou zijn, en die de wereldheerschappij, als Zijn koninklijk voorrecht voor Zich alleen opeist.

II. Op deze aanklacht wordt Ninevé tot de ondergang veroordeeld. *Wee van de bloedstad!* vers 1. Zie, wat dit wee is:

1. Ninevé was met haar wreedheden de schrik en het verderf van anderen geweest, en daarom zal schrik en verderf over haar gebracht worden. Die gewoon zijn, allen, die in hun weg staan, neer te werpen, zullen vroeger of later hun meerdere vinden.

a. Hoor het bericht, waarmee Ninevé verschrikt zal worden, vers 2. Het is een geducht leger, dat tegen haar optrekt, gij kunt het al van ver horen, *het geklap van de zweep*, die de wagenpaarden in razende vaart voortdrijft, gij kunt het geluid horen, dat gemaakt worde door *het bolderen van de raderen, de paarden stampen de wagens springen op*, het geluid is

vreesaanjagend, maar nog veel meer, als zij weten, dat deze strijdmacht tegen hen oprukt met al dat geraas, en, dat zij niet in staat zijn, die het hoofd te bieden.

b. Zie de slachting, waardoor Ninevé verwoest zal worden, vers 3, het zwaard is getrokken om de straf te voltrekken, het vlammeende zwaard en *de bliksemende spies steken omhoog*, wier schitterende glans verschrikkelijk is voor hen, tegen wie zij omhoog gestoken zijn. Zie welk eene verwoesting deze aanrichten, als zij de opdracht hebben om te doden: daar is *veelheid van de verslagenen* want de verslagenen des lands zullen velen zijn, daar is *geen einde van de lichamen*, er is zulk *een menigte van de dode lichamen* dat het onmogelijk is ze te tellen, er liggen er zoveel, dat de voorbijgangers ieder ogenblik *struikelen*. De vernietiging van Sanheribs leger, toen het in de morgenstond *allen dode lichamen waren*, is hier misschien het voorbeeld voor een gelijke vernietiging, die later in Ninevé zou plaats hebben, want die zich niet laten waarschuwen door oordelen op een afstand, zullen zien, dat ze tot hen zullen genaken.

2. Ninevé had met haar hoererij en tovenarij anderen tot schandelijke goddeloosheid verlokkt, en daarom zal God haar met schande en verachting beladen, vers 5-7 :*De Heer van de heerscharen wil aan haar*, en daarom zal zij aan de grootste schande en verachting worden prijsgegeven, zij zal niet alleen al haar bekoorlijkheden verliezen, maar zal lelijk en hatelijk van uiterlijk worden. Als men ziet, dat, terwijl zij haar naburen vleide zij hun vrijheid en eigendom wilde vermeesteren, als al haar goddeloze kunstgrepen aan het licht gebracht zijn dan wordt *de heidenen haar naaktheid gewezen*. Als haar trotse aanmatiging teleurgesteld is, en haar ijdele, al te vermete hoop op eene volstreckte heerschappij over alle landen te niet gegaan is, en het blijkt, dat zij niet zo sterk en ontzagwekkend was, als zij beschouwd wilde wezen, dan zullen zij *komen om te zien, waar het land bloot is*, en dan zal blijken, dat zij te bespotten is. Dan zullen zij *verfoeilijke dingen op haar werpen* als op eene slet achter de beulskar, en *haar tot schande maken* als aller afschrapsel, die grote stad, wie alle volken het hof hadden gemaakt en wier bondgenootschap zij begeerden, is een schouwspel, een belaching geworden. Die vroeger tot haar opzagen, en tot haar vluchtten in de hoop op bescherming van haar, zien nu op haar neer en *vlieden van haar weg*, uit vrees, dat zij in haar ondergang zullen delen. Die hun macht en invloed misbruiken zullen naar recht onteerd en te schande gemaakt worden en, als ongelukkig, zullen zij verachtelijk worden en daardoor te ongelukkiger. Als Ninevé verwoest is, wie zal medelijden met haar hebben? Haar benauwdheid zal zo groot zijn en haar smart zo diep, dat zij geen verlichting toelaat van medelijden, of troost uit andere overwegingen, of, indien wel, dan zal toch niemand haar die dienst bewijzen: Van waar zal Ik u troosters zoeken. Die geen medelijden toonden ten dage van hun macht kunnen geen medelijden verwachten ten dage van hun val. Als Ninevé's naburen, die door haar listen bedrogen waren, door haar val ontgoocheld worden, zal iedereen over haar juichen, en niemand over haar wenen. Dat was Ninevé's lot, toen zij tot een schouwspel en een belaching was geworden. Hoe groter iemands aanzien was ten dage van zijn misbruikte voorspoed, zoveel groter zal zijn schande zijn ten dage van zijn verdiend verderf. "Ik zal u tot een voorbeeld stellen", leest Drusus. Als trotse zondaars verlaagd en vernederd worden gebeurt dat, opdat anderen er een voorbeeld aan zullen nemen, om zich niet op hun zekerheid onbeschaamd te verheffen, als zij voorspoed hebben in de wereld.

Dit hoofdstuk is een voortzetting van de last van Ninevé en het slot er van.

I. De zonden van die grote stad worden haar ten laste gelegd, doodslag, vers 1, hoererij en tovenarij, vers 4, en een algemene beschuldiging van goddeloosheid, vers 19.

II. Zij wordt hier bedreigd met oordelen, bloed om bloed, vers 2, 3, en met schande om schandelijke zonden vers 5 -7.

III. Voorbeelden worden gegeven van dergelijke verwoestingen, over andere plaatsen gebracht, om dergelijke zonden, vers 8-11.

IV. De vernietiging van al die dingen, waarop zij vertrouwden, en waarin zij vertrouwen stelden, wordt voorspeld, vers 12-19.

Nahum 3:1-7

I. Hier wordt Ninevé voor het gerecht gedaagd en in staat van beschuldiging gesteld. Het is een beschuldiging van hoogverraad tegen die grote stad, en noch het aantal van haar inwoners, noch haar grootheid zullen haar beveiligen tegen vervolging.

1. Het is een bloedstad, waarin zeer veel onschuldig bloed vergoten is door onrechtvaardige oorlogen, of onder de schijn en het voorwendsel van openbaar recht, of door toe te laten, dat barbaarse moordenaars ongestraft bleven, hiernaar zal de rechtvaardige God onderzoek doen.

2. Zij is helemaal vol leugens, de waarheid is onder hen verbannen, zo iets als eerlijkheid bestaat bij hen niet, men weet niet meer wie men geloven en vertrouwen kan.

3. Zij is vol roof en verscheuring, niemand vraagt er naar of hij ook iemand benadeelt, of wie hij benadeelt: De roof houdt niet op, dat wil zeggen zij hebben nooit genoeg van roof en onderdrukking. Zij vergoten bloed, en spraken leugentaal, als zij hun prooi vervolgden om zich te verrijken.

4. Er zijn grote hoerereien, dat wil zeggen afgoderij, geestelijke hoererie, waardoor zij zich verontreinigde, en waartoe zij de naburige volken verleidde, als eene begunstigde hoer, met haar hoerereien heeft zij volken verkocht.

5. Zij is een *meesteresse van de tooverijen*, en daarmee *verkoopt zij geslachten*, vers 4. Het doel van Ninevé was de wereldheerschappij, zij wilde de hoofdstad van de wereld zijn en al haar naburen onder haar voeten zien, om dit tot stand te brengen gebruikte zij niet alleen de wapens, maar ook kunstgrepen, sommigen dwong zij anderen misleidde zij, om hen aan zich te onderwerpen, en verlokte hen door haar bekoorlijkheden als hoer om hun nek onder haar juk te leggen, en maakte hun wijs, dat het tot hun voordeel zou zijn. Zij vleide hen om zich bij haar te voegen in haar afgodischen dienst, om hen te vaster aan haar belangen te verbinden, en maakte gebruik van haar rijkdom, macht en grootheid, om de volken tot een verbond met haar te bewegen, waardoor zij in 't voordeel kwam en hen ten onder bracht. Dat waren haar hoerereien, evenals die van Tyrus, Jesaja 23:15, 17. Dat waren haar tooverijen, waarmee zij op onverklaarbare wijze de heerschappij verkreeg. En hierom heeft God een twist met haar, Die uit één bloede het ganse geslacht van de mensen gemaakt heeft, en nooit bedoelde, dat het ene een volk van tirannen en het andere een volk van slaven zou zijn, en die de wereldheerschappij, als Zijn koninklijk voorrecht voor Zich alleen opeist.

II. Op deze aanklacht wordt Ninevé tot de ondergang veroordeeld. *Wee van de bloedstad!* vers 1. Zie, wat dit wee is:

1. Ninevé was met haar wreedheden de schrik en het verderf van anderen geweest, en daarom zal schrik en verderf over haar gebracht worden. Die gewoon zijn, allen, die in hun weg staan, neer te werpen, zullen vroeger of later hun meerdere vinden.

a. Hoor het bericht, waarmee Ninevé verschrikt zal worden, vers 2. Het is een geducht leger, dat tegen haar optrekt, gij kunt het al van ver horen, *het geklap van de zweep*, die de wagenpaarden in razende vaart voortdrijft, gij kunt het geluid horen, dat gemaakt worde door *het bolderen van de raderen, de paarden stampen de wagens springen op*, het geluid is

vreesaanjagend, maar nog veel meer, als zij weten, dat deze strijdmacht tegen hen oprukt met al dat geraas, en, dat zij niet in staat zijn, die het hoofd te bieden.

b. Zie de slachting, waardoor Ninevé verwoest zal worden, vers 3, het zwaard is getrokken om de straf te voltrekken, het vlammeende zwaard en *de bliksemende spies steken omhoog*, wier schitterende glans verschrikkelijk is voor hen, tegen wie zij omhoog gestoken zijn. Zie welk eene verwoesting deze aanrichten, als zij de opdracht hebben om te doden: daar is *veelheid van de verslagenen* want de verslagenen des lands zullen velen zijn, daar is *geen einde van de lichamen*, er is zulk *een menigte van de dode lichamen* dat het onmogelijk is ze te tellen, er liggen er zoveel, dat de voorbijgangers ieder ogenblik *struikelen*. De vernietiging van Sanheribs leger, toen het in de morgenstond *allen dode lichamen waren*, is hier misschien het voorbeeld voor een gelijke vernietiging, die later in Ninevé zou plaats hebben, want die zich niet laten waarschuwen door oordelen op een afstand, zullen zien, dat ze tot hen zullen genaken.

2. Ninevé had met haar hoererij en tovenarij anderen tot schandelijke goddeloosheid verlokkt, en daarom zal God haar met schande en verachting beladen, vers 5-7 :*De Heer van de heerscharen wil aan haar*, en daarom zal zij aan de grootste schande en verachting worden prijsgegeven, zij zal niet alleen al haar bekoorlijkheden verliezen, maar zal lelijk en hatelijk van uiterlijk worden. Als men ziet, dat, terwijl zij haar naburen vleide zij hun vrijheid en eigendom wilde vermeesteren, als al haar goddeloze kunstgrepen aan het licht gebracht zijn dan wordt *de heidenen haar naaktheid gewezen*. Als haar trotse aanmatiging teleurgesteld is, en haar ijdele, al te vermete hoop op eene volstreckte heerschappij over alle landen te niet gegaan is, en het blijkt, dat zij niet zo sterk en ontzagwekkend was, als zij beschouwd wilde wezen, dan zullen zij *komen om te zien, waar het land bloot is*, en dan zal blijken, dat zij te bespotten is. Dan zullen zij *verfoeilijke dingen op haar werpen* als op eene slet achter de beulskar, en *haar tot schande maken* als aller afschrapsel, die grote stad, wie alle volken het hof hadden gemaakt en wier bondgenootschap zij begeerden, is een schouwspel, een belaching geworden. Die vroeger tot haar opzagen, en tot haar vluchtten in de hoop op bescherming van haar, zien nu op haar neer en *vlieden van haar weg*, uit vrees, dat zij in haar ondergang zullen delen. Die hun macht en invloed misbruiken zullen naar recht onteerd en te schande gemaakt worden en, als ongelukkig, zullen zij verachtelijk worden en daardoor te ongelukkiger. Als Ninevé verwoest is, wie zal medelijden met haar hebben? Haar benauwdheid zal zo groot zijn en haar smart zo diep, dat zij geen verlichting toelaat van medelijden, of troost uit andere overwegingen, of, indien wel, dan zal toch niemand haar die dienst bewijzen: Van waar zal Ik u troosters zoeken. Die geen medelijden toonden ten dage van hun macht kunnen geen medelijden verwachten ten dage van hun val. Als Ninevé's naburen, die door haar listen bedrogen waren, door haar val ontgoocheld worden, zal iedereen over haar juichen, en niemand over haar wenen. Dat was Ninevé's lot, toen zij tot een schouwspel en een belaching was geworden. Hoe groter iemands aanzien was ten dage van zijn misbruikte voorspoed, zoveel groter zal zijn schande zijn ten dage van zijn verdiend verderf. "Ik zal u tot een voorbeeld stellen", leest Drusus. Als trotse zondaars verlaagd en vernederd worden gebeurt dat, opdat anderen er een voorbeeld aan zullen nemen, om zich niet op hun zekerheid onbeschaamd te verheffen, als zij voorspoed hebben in de wereld.